

РЕШЕНИЕ

№ 204

гр. Първомай, 28.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЪРВОМАЙ, ВТОРИ СЪДЕБЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: София С. Монева

при участието на секретаря Петя Г. Монева
като разгледа докладваното от София С. Монева Гражданско дело №
20235340100629 по описа за 2023 година

Производство по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Постъпила е Жалба вх. № 3662/03.11.2023 г. с правно основание чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 72, ал. 4 от ЗМВР, с която жалбоподателят Д. П. П., ЕГН: *****, с постоянен адрес: *****, процесуално представляван по пълномощие от адв. Н. С. К., вписан в регистъра на Адвокатска колегия – Хасково, с адрес за съдебна кореспонденция: *****, моли съда да отмени Заповед рег. № 325зз-132/29.10.2023 г. за задържане на лице, издадена от мл. инсп. П. Д. М. при Районно управление (РУ) на МВР – Първомай при Областна дирекция (ОД) на МВР – Пловдив, с доводи, че същата не съдържа фактически и правни основания за нейното издаване.

В открито съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си пълномощник поддържа жалбата, а ответникът по нея се явява и без да застъпва становище по съществото на административния спор, обяснява, че при оформяне на оспорваната заповед е пропуснал да отрази основанието за издаването ѝ, което обаче било добре известно на задържаното лице.

Съдът, след като прецени събраните доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и съобрази наведените от страните доводи, намира от фактическа страна следното:

Въз основа на приобщените писмени доказателства се установява, че на 29.10.2023 г.

в 21:10 часа от младши инспектор П. Д. М. в РУ – Първомай била издадена Заповед рег. № 325зз-132/29.10.2023 г. за задържане на жалбоподателя за срок до 24 часа в помещение на полицейския участък на основание чл. 72, ал. 1 от ЗМВР и чл. 325, ал. 1 от НК, а в 22:20 часа последният бил обискиран при условията на чл. 80 от ЗМВР, в уверение което е изготвен Протокол рег. № 325р-9648/29.10.2023 г. за обиск на лице от 29.10.2023 г. от младши инспектор П. Д. И. при същото полицейско подразделение.

В Декларации, оформени на 29.10.2023 г. в 21:15 часа, задържаният заявил, че е запознат с правата си на адвокатска и медицинска помощ, отказ от защитник, оттеглянето му, информиране относно основанията и срока на задържането, уведомяване за него на друго лице/консулството или посолството на своята държава, обжалване на законността му пред съда, устен и писмен превод или тълковник, запазване на мълчание, свиждания, получаване на колети, храна и екземпляр от заповедта за задържане, че не желае адвокатска защита, медицински преглед от лекар и известяване на член от семейството му или друго заинтересовано лице, че няма здравословни проблеми и нужда от специална хранителна диета, както и че не е вписан в публичен регистър за кандидат за общински съветник или кмет и не му е издавано удостоверение, утвърдено с решение на ЦИК във връзка с провеждането на „Избори 2023“ за общински съветници и кметове. Разяснение на правата му по чл. 72, ал. 3, ал. 4, ал. 5 и ал. 6 и чл. 73 от ЗМВР се съдържа и в процесната заповед, която подписал и препис от която му бил връчен.

В открито съдебно заседание ответникът по жалбата признава, че е пропуснал да опише в нея основанията за задържането, което според удостовереното в текста ѝ продължило до 11:40 часа на 30.10.2023 г.

Сред доказателствените материали фигурира и Разписка за върнати вещи и/или пари на лице от 30.10.2023 г., оформена от младши инспектор Г. С. П. за връщането на вещите на задържания, иззети при обиска му.

При така описаните фактически положения съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК от активно легитимиран по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК субект срещу подлежащ на съдебен контрол съгласно чл. 72, ал. 4 от ЗМВР индивидуален административен акт пред родово и местно компетентния съобразно същата разпоредба съд и отговаря на процесуалните предписания на чл. 150 и чл. 151 от АПК, а разгледана по същество, се преценя за основателна.

Чл. 72, ал. 1 от ЗМВР гласи, че полицейските органи могат да задържат за срока по чл. 73, изр. 2 от ЗМВР – а именно не повече от 24 часа, лице: 1. за което има данни, че е извършило престъпление; 2. което след надлежно предупреждение съзнателно пречи на полицейски орган да изпълни задължението си по служба; 3. което показва тежки психични отклонения и с поведението си нарушава обществения ред или излага живота си или живота на други лица на явна опасност; 4. при невъзможност да се установи самоличността му в случаите и по начините, посочени в чл. 70 от ЗМВР; 5. което се е отклонило от изтърпяване

на наказанието лишаване от свобода или от местата, където е било задържано като обвиняем в изпълнение на разпореждане на орган на съдебната власт; 6. обявено за издирване с цел задържане, както и по искане на друга държава във връзка с неговата екстрадиция или в изпълнение на Европейска заповед за арест, 7. в други случаи, определени със закон.

Чл. 73, изр. 1 от ЗМВР забранява да се ограничават други права на задържания при режима на [чл. 72, ал. 1, т. 1-4](#) от ЗМВР освен това на свободно придвижване.

В чл. 72, ал. 3, ал. 4, ал. 5 и ал. 6 от ЗМВР са регламентирани правата му: незабавно да бъде информиран за основанията за задържането му на разбираем за него език, когато не владее български език (ал. 3), да обжалва законността на задържането пред районния съд по седалище на органа (ал. 4), на защитник от момента на задържането, на отказ от такъв и от даване на обяснения, когато е задържан на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 на ЗМВР (ал. 5), и за задържането незабавно да бъде уведомено посочено от него лице (ал. 6).

В чл. 74, ал. 1 от ЗМВР е предвидено, че за лицата по [чл. 72, ал. 1](#) от ЗМВР се издава писмена заповед за задържане, в която съгласно ал. 2 на чл. 74 от ЗМВР се посочват: 1. името, длъжността и местоработата на полицейския орган, издал заповедта; 2. фактическите и правните основания за задържането; 3. данни, индивидуализиращи задържаното лице; 4. датата и часът на задържането; 5. ограничаването на правата на лицето по [чл. 73](#) от ЗМВР; 6. правото му: а) да обжалва пред съда законността на задържането; б) на адвокатска защита от момента на задържането; в) на медицинска помощ; г) на телефонно обаждане, с което да съобщи за своето задържане; д) да се свърже с консулските власти на съответната държава, в случай че не е български гражданин, както и по негово искане незабавно се уведомяват консулските органи на държавата, чийто гражданин е, чрез Министерството на външните работи, а ако е гражданин на две или повече държави – консулските органи на държавата по негов избор, и е) да ползва преводач, в случай че не разбира български език.

По правилото на чл. 74, ал. 3, изр. 2 и ал. 3 от ЗМВР заповедта се подписва от полицейския орган и от задържания, на когото по указанието на чл. 74, ал. 6 от ЗМВР се връчва копие от нея, а отказът или невъзможността му да я подпише се удостоверява с подписа на един свидетел. Според чл. 74, ал. 3, изр. 1 от ЗМВР задържаното лице попълва декларация, че е запознато с правата си, както и за намерението си да упражни или да не упражни тези по ал. 2, т. 6, букви „б”-„е”.

Процесуално задължен от чл. 168, ал. 1 от АПК да осъществи изчерпателен контрол за законосъобразност в контекста на всички отменителни основания, нормирани в чл. 146 от АПК, съдът намира, че Заповед рег. № 3253з-132/29.10.2023 г. за задържане е издадена в установената от чл. 74, ал. 1 от ЗМВР писмена форма и е подписана от предметно компетентен полицейски орган по смисъла на чл. 57, ал. 1 от ЗМВР в лицето на младши инспектор П. Д. М. при РУ – Първомай, което е териториално подразделение на ОД на МВР – Пловдив, в рамките на предоставените му от чл. 72, ал. 1 от ЗМВР правомощия, като съдържа реквизитите по чл. 74, ал. 2, т. 1, т. 3, т. 4, т. 5 и т. 6 от ЗМВР, както и подпис на задържания, на когото е надлежно предаден и препис от нея. Правата му са изчерпателно

разяснени, в уверение на което е попълнил Декларация по чл. 74, ал. 3 от ЗМВР.

Чл. 74, ал. 2, т. 2 от ЗМВР изисква посочване на фактическите и правните основания на задържането. Съдебната практика на административните съдилища и на ЕСПЧ по аналогични казуси поддържа, че според чл. 5, §1, б. „с” (буква „в”) от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи лицето може да бъде задържано по „обосновано подозрение”, че е извършило престъпление, и че такова подозрение не може да бъде общо и абстрактно (§46). Поради това задържането следва да бъде аргументирано с конкретни данни, които са довели административния орган до обоснованото предположение, че задържаният е автор на инкриминираната проява по дадената правна квалификация.

В разглежданата заповед е посочено единствено, че задържането е предприето на основание чл. 72, ал. 1 от ЗМВР и чл. 325, ал. 1 от НК. Това обаче съвсем не е достатъчно да удовлетвори стандарта за фактическа и правна обоснованост, тъй като не е конкретизирано коя от хипотезите, систематизирани от законодателя в точки 1-7 на чл. 72, ал. 1 от ЗМВР, е налице, а дори от нормата на чл. 325, ал. 1 от НК да се изведе волята на административния орган да приложи чл. 72, ал. 1, т. 1 от НК, не е описано от него времето, мястото и начина на извършване на деянието, квалифицирано по чл. 325, ал. 1 от НК.

Визираните пропуски са особено съществени и не могат да бъдат санирани.

При тези констатации предприетата административна мярка се отклонява и от целта на закона, която е да се попречи на заподозрения да се укрие или да извърши друго престъпление или да осуети наказателно преследване. Липсата на каквито и да било данни за поведението на жалбоподателя, провокирало ограничаването на свободното му придвижване, води до заключението, че то е изцяло нецелесъобразно.

С оглед гореизложеното съдът е мотивиран да приеме, че атакуваната заповед страда от пороците по чл. 146, т. 2 и т. 5 от АПК, поради което подлежи на отмяна.

Произнасяне досежно отговорността за разноси не се дължи поради липса на искане за присъждане на такива.

Водим от горното, и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед рег. № 325зз-132/29.10.2023 г. за задържане на лице, издадена на основание чл. 72, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи от младши инспектор П. Д. М. в Районно управление – Първомай при Областна дирекция на МВР – Пловдив, за задържане до 24 часа на лицето Д. П. П., ЕГН: *****, с постоянен адрес: *****, процесуално представляван по пълномощие от адв. Н. С. К., вписан в регистъра на Адвокатска колегия – Хасково, с адрес за съдебна кореспонденция: *****.

ДА СЕ СЪОБЩИ на страните, че решението е изготвено.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Пловдив

в 14-дневен срок от дня на връчване на съобщението, че е изготвено.

СМ/ЕД

Съдия при Районен съд – Първомай: _____п_____